

alene optaget af at grunde over sin Skæbne. Herfra var det ogsaa, at han nu havde udsendt sin opsigtsvækkende Bog, hvor han straks i et Forord offentlig brændemærkede sin oprørske Fortid og erklærede, at han efter en aandelig Kamp havde fundet Lykke og Fred i Kristendommens ydmyge Lydighed.

Blandt hans forrige Venner var der imidlertid slet ingen Tillid til Oprigtigheden af denne Omvendelse. Nathan derimod vilde nu hævde, at en saadan Religiositet, der var fremavlet af krænket literær Forfængelighed og Hævngherrighed og utilfredsstillet Brynde, sikkert var ægte nok. Ja, efter hans Mening var denne Omvendelses Tilblivelses-historie endog typisk, hvad han under megen Munterhed søgte at bevise ved at fremdrage en Række oplysende Eksempler hentede fra de berømteste Kirkefædres egne Bekendelser, lige ned til Grundtvigs.

Forresten bar Digtet selv meget tydelige Vidnesbyrd om Dybden af det Gennembrud, der var foregaaet hos dets Forfatter, ogsaa i hans Egen-skab af Poet. Hvert Blad af den omfangsrige Bog vidnede om en Sindets Grebethe, en nyskabt Følelsens Styrke og Inderlighed, der havde faaet Udtryk gennem en bevidst og myndig Kunst. I den halve Snes Sange, hvoraf Digtet bestod, var der tegnet en Række Skumringsbilleder af det øde og tunge jyske Landskab og det farvefattige